

modePREGÀRIA

Tot té el seu moment, sota el cel
hi ha un temps per a cada cosa. (Cohélet 3, 1)

Exaltació de la Santa Creu 2025 - Núm. 330330

Bogeria

Reprenc l'espai que més m'ajuda en aquesta estona davant el Senyor. Avui miro de posar-m'hi dempeus. Goso situar ambdós braços recuperant la postura del Crist en creu. M'adono de l'esforç per sostenir els braços així. Un esforç que sostingut en el temps pot semblar bogeria, sense cap raó aparent. M'adono que cal posar-hi atenció, que sols no s'hi mantenen. Com en la meva estona de pregària. L'atenció em serà indicador que hi sóc, ara, aquí, present, al 100%.

Mentre mantinc els braços estesos, passo pel meu imaginari tantes situacions del nostre món que són de creu, que són de patiment, que són de dolor. Davant cadascuna d'elles, mentre les rememoro, faig el senzill gest d'apropar cadascun dels braços cap al centre, reduint l'angle que els separa. Com si el gest de creu volgués apropar-se al gest d'abraçada, allí on la situació de creu troba sentit. Exaltar la creu pot ser bogeria si no hi trobo sentit. Les intenses creus del nostre món són bogeria quan no hi ha un sentit.

Amb aquesta disposició llegeixo [Jn 3, 13-17](#). En aquest Crist que s'hi va jugar la vida li pregunto per aquest sentit, pel que m'ajudarà a sostenir els braços davant les pròpies creus, pel que m'ajudarà a sostenir l'ànim en les creus de tants altres. Així, cara a cara amb aquest Crist, en conversa sobre el sentit de tot plegat. El sentit que trobo en l'abraçada sincera, transparent, sense raó aparent, incondicional, profunda... on ens la juguem per Amor.

"Déu és aquell que dona la vida a qui el mata, encara al pitjor dels seus enemics: l'amor funciona així. L'amor estima sempre, no a qui s'ho mereix més sinó a qui més necessita ser estimat.

Per arribar a ser plenament deixebles de Jesús és necessari, de fet, haver renegat de Déu (com Pere), haver trait (com Judes) i, després d'haver fet l'experiència de traïció i de negació, experimentar un amor gratuït i boig de Déu, fent-se així 'el deixeble estimat' per Jesús.

Jo he estat salvat perquè m'he perdut.

Clar, si ets estimat et sents capaç de ser com Déu: Amor."

(Paolo Scquizzato)

"Locura"

En el Parenostre d'avui em trobo amb aquest Pare-Mare que està en els inferns de la nostra societat, en les creus, en els patiments. Demano la força per abraçar, aquesta setmana, cada realitat de creu. Infondre l'Amor que dona sentit a tot plegat.